

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 29.

Göteborgske

S p i o n e n.

Lördagen, den 16 Julii, 1768.

En Morgon *.

Aurora stiger up: hannes kinder rodna, hwart
ögnablick mer och mer, under det naturen
waknar ur sin slummer. Aldrig ser jorden präga-
tigare ut, än då hon, efter en angenäm hvilas,
liksom uprefer sit hufvud. Nu träder Mor-
gonen fram. O store Skapare, huru herlig
se wi dig icke i dina verk! Ho kan upstänka
något hyrwärdigare, än då Du, o Ewiga Wä-
sende! bildar Morgonens födsel?

Knapt wiker natten undan, och kastar af sig
mörkrets slöja, förr än en allmän lifaktighet
förstör en kort tystnad. Ljuset, som är siewa
själen hos alla de Skönheter, hwilka Skapa-
rens hand bildadt, werkar detta nya lifwet med
en förtjusande kraft. Ljus och mörker, de två
älska systerar, skilja sig nu, äfwen som på sin
första födelse dag. Nu framträder dagens
Herksarina med ny glans, och himmeleus fä-
ste

* Öfversättning.

ste uphöger des strålar med en angenäm blandning af purpur och silfver.

Planter, frukter, och allt hvad de större och mindre creaturen til näring tvenar blänka af den försvifning de fått af en wedergwickande dag. Huru retar det icke et upmärksamt öga, at se en sol i hwar droppa af daggen, til des alla dessa, af det stora eldhafvet, den ena efter den andra astorkas. En angenäm concert, af de små, lätta, och flygande djuren, upfyller lusten med tusende behageligheter. Imuntre sångare, som tillika med Morgonrodnan uppsvingen eder, i skolen blifwa en bild, den jag wil följa! Min själ, hwilken i natt liksom waret inslurvad: min kropp hwilken genom sömnens wedergwickande liksom blifwet yngre, och til wanliga sysslor besinner sig nog stark: bägge skola kasta sig för den Skapades Thron, och bringa Honom et lofoffer, både för en söt hwila i natt, och för denna Morgonens förtjusande behageligheter. Detta offer lär Du ej förakta, o Gud! Du som så gerna lånar Dit öra til de spådes strappande tunga.

Nu skola mina blickar upmärksamt följa werldens städeplats, hwilken med solens ljus, liksom första gången, öpnas. Den i själ och seder oskyldige landtmannen faller mig först i ögnestigt. Knappt är morgonrodnan uppe, före än han munter lemwar sit lägre, hwaråst en fort och sund hwila wedergwift honom. Innet bulvande sällskap har afhollet honom från nattero,

natterns, och ingen kädja af melancholiska dröm-
 mar har förskräkt honom under sömnen. Han
 går med muntra steg til källan, för at aldeles
 få ur ögonen den, nu mer, besvärliga sömnen,
 och at tvätta sitt lifaktiga och rödlätta ansigte.
 Härifrån skyndar han til ången at förda natu-
 rens önniga häfvor, hvilka han, til en del
 under sin sömn, fått til skänks. Huru ifrigt
 instämmer han icke med den täcka lärkan at
 sjunga den Seliges lof! Ja, på detta sättet,
 arbetar han oskyldigt til de Magtiges öfverflöd;
 blott at skaffa sig en mager men sund föda.
 Lidla förrättning!

Den wise, hwilken min själ älskar, fast hon
 sällan finner honom, stiger tidigt up från sin
 ljustiga sömn, för at leta uti älderdomens gu-
 domliga skrifter. Han, fast han sist gick til
 hwila, är dock mer stickelig at tänka förnufts-
 tigt och djupt, än den, hwilken igensöker för-
 lorada krafter i en sömn, som afbrötes af
 middagen. Lyckelig den som följer hans
 efterdöme! glansen ef en krona är tusende gåns
 ger ringare, än den som omgifwer honom.

Den girige stiger up, hastigare än en blivt.
 Han vaknar med ångslan öfwer at hastwa söf-
 wet et ögneblick långre än solen sig döjde. Han
 drömde om nya räntor och interessen, hvilka
 han nu, waken, med skyndsambhet tänker för-
 wårswa. Darrande vaknar han sina pengar,
 och gömmer dem i en kista, hwilken han, i söm-
 nen, ofta ser öpnad af röfwarens hand. Om

midnatten stiger han up, at känna om läfarna ännu bewara hans skatt. Enfor, faderlöse, omhyndige, och fattige blifwa, denne morgon, första bytet för hans snålhet. Deras tårar röra ej hans hjerta. Wederstyggeliga människo-skapnad! är girighet en rot til alt ondt; huru ohyggelig är icke du i den redeliges ögon!

Den wällustige är alt in til middagen en bërda för sin säng; ty efter midnatten först ledsnade han wid sina lustbarheter ty tusende nögeligheter woro uptänka, blott för at döda den förflutna dagen. På sit hwilo-rum, upofrad åt wällustiga förestälningar, drömmer han bort Morgonen den skönaste delen af dagen. Han wältrar sig ännu i lätjans armar, då andra kreatur förrätta sina glada pligter, til des han ändteligen waken af lasten drages til nya odygder. Med förakt lennar jag denne sünlige, och, med honom, ämnet at tala om dårskap. Ho nämner alla dem, som stiga under det wår det at wara människor?

Min själ! med mig sjelf wil jag tala; och göra denna morgonstunden til en fruktsam beredelse til många andra. I dig, du upgående sol! ser jag Skaparen, hwilken, om jag på et sünligt sätt kunde föreställa mig, skulle wara Majestätelig mer än du. Men huru oändeligen högt sitter icke Du, Du Källa til alt godt, öfwer alla våra förestälningar! Låt mig, o Heligaste! smaka några droppar af Din wisshets ström, äfwen som jag af Morgonrodnans

nans ankomst fått en ren och ny rörelse; at jag fast ån darrande, må gifwa Dig förstlingen af denne dagen, såsom et det billigaste offer. Under wåren af denna dagen wil jag utgå: låt mig njuta frukten här af wid åstonsens böst! Ware endast den stund förlorad, på hwilken jag ej gjordt något godt, och det ögnablicket, hwilket förloradt, jag sørger. Låt wålsignelse, droppewis som daggen, falla ner öfwer mina föråttningar! Låt ej mine tankar blifwa Dig affällige, ehuru ock mit förföriska hjerta, fälskaper, och ungdom locka.

O hwad sör en ljuftig Åstön af min lefnad lär jag icke få njuta, sedan min Morgon lif denne, och min Middag åfwen så, gådt förbi! Ah sälla ögneblick, då jag ändteligen får, efter någon möda, böja mit hufwid för at stiga in i dödens natt; för at skåda ewighetens Morgon, den stadig warande ewighetens, hwartil jämwal denne Morgon skal wisa mig wägen. Jag förlorar mig i desse angenäme tankar!

Allt nöge i werlden är nu förlitet, för min själ; emedan hon, under et ljuftigt hopp wäntar på det fullkomliga. Då får jag då watten ur glädje-strömmar, samt får se och wörda en Skapare, hwars werk jag här med en helig förundran beskådat.

Stads Nyheter.

Inkomne äro Skepparne Gerbrand Gns
bouit ifrån Rotterdam med Tunneband, Georg

Fothergill ifrån Newcastle med stenkol och smör,
 Alexander Berg ifrån Hamburg med pack-
 husgods, Peter Homan ifrån London med dito,
 James Davie ifrån Elmouthe med barlast,
 John Gardon ifrån London med dito, Dins-
 geman Smul ifrån Zirckezee med dito, Bengt
 Ljungren ifrån Cagliari med salt, Olof Ström-
 stedt ifrån Cetta med win, brännvin och pack-
 husgods, James Webster ifrån Dundie med
 barlast, William Hay ifrån Sunderland med
 stenkol, Petter Pettersson ifrån Leverpool med
 tobaksblader och bly, samt Cornelis Remis
 ifrån Hamburg med barlast.

Utgångne äro Skepparne Anders Kelly til
 Dumfries, James Ogilvie til Lieth, och Swen
 Hansson til Glasgow med järn och bräder.

Kyrko: tidningar

I Domkyrko: Församlingen födde 3 barn.
 Wigde Smeden Mäster Swen Paulsson och
 Jungfru Ebba Elisabet Starkelia. Döde
 Enkan Annicka Månsdotter, 81 år, af ålder-
 dom och 3 barn.

I Dyfka Församlingen födt 1 barn. Wig-
 de Cadelmakaren Hans Törnwall och Jung-
 fru Maria Magdalena Soltendyl. Dödt
 1 barn.

I Kronhus: Församlingen födde 5 barn.
 Döde 2 barn.

Fråmkommer til Catechismi-Förhör: Mån-
 dagen Stora Hamnegatans Kote. Tisdagen
 Köp-

Köpmansgatans Note. Onsdagen Sillegas
tans Note. Torsdagen Kronhusgatans Note.

Kundgörelser.

Hos Rådsmannen Herr Erich Kullman är
til köps, nyligen inkommen manglad stockfisk,
för billigt pris.

Hos Herrar Dahl och Spargren finnes
nyligen inkommet extra godt Engelskt smör uti
fjerdingsar, äfwen Engelskt söts och surmjölks
ost för billigaste pris.

Hos Fru Anna Margareta Liedberg finnas
til köps, för billigt pris, nyligen inkomna friska
Pymonter, Selzer, Bitter, och Spawatten.

Följande nyligen inkomna waror finnas, för
billigt pris, til köps hos Herr Olof Rommel,
nämligen 2 sorter Korngryn, Hafregryn, Skänkt
öfverläder, eller juster, äfwen mans och fruns
timmers Klippings handskar.

Et ottondels Krono skatte hemman, Krog-
flått Mellangården kalladt, utbjudes til salu.
Hemmanet är besädt, wäl beläget, och kan
strart, om så ästundas, tilträdas. Närmare
underrättelse lemna jag munteligen.

En heltåkt Fyrstuga och wäl conditionerad
wagn är til salu för billigt pris, och meddelar
Stads Dwartermästaren Herr Carl Revigin
närmare underrättelse om den samme.

En Studerande, som ock nu wistas här i
Staden, tilbjuder sin tjenst uti at wägleda nås

gon Hederlig Mans barn. Utom insigt i nödiga wetenskaper, lofwar han jämväl at förenoga sine Discipular med grundelig undervisning i Fransöfka, Tyska och Engelska språken. Vidare underrättelse torde jag munteligen så lemna.

Den 26 Julii prestis Kl. 10 före middagen, Kommer genom offentligt utrop at försäljas Fabriqueuren Herr J. E. Bismarcks, wid lille Bomen belägna hus och gård, med färg och Koppuset, samt Cassians tryckeriet med deras tilhörigheter, så dräl som lösöron, bestående af silfver, ten, Koppar, säng och linkläder, husgeräds saker, meubler, järnsaker, böcker, porcellainer och kreatur med mera. Den som här af behagar något handla, tåktes sig på försesjada tid och ställe infinna.

Åstundas af Herrskap en Husjungfru, som åstven förstår at underrätta barn uti flera slags sön; underrättar jag widare munteligen.

Et brunt rör, med silfverknapp, är på något ställe af egaren lemnadt, hwilket han ej påminner sig: innehafwaren torde genom mig föranstalta at egaren får sit iagen.

Åf en Resande åstundas til köps en halftåkt wagn den som en dylig kan åstata, behagar här om lemna mig underrättelse.